Kapitel 4

En dag fødte gammelsoen 13 grise + et BetteSkravl, som far sagde.

Den skulle ikke kastreres.
Far klarede denne opgave hurtigt, placerede grisen mellem hans ben to fine snit med barberbladet og vupti var det klaret.
Så snart far slap grisen, løb den ubekymret rundt.

Far sagde at "Det Bette Skravl" ikke havde et røvhul.
Jeg mente det måtte kunne klares. Vorherre havde overset en detalje som måtte klares – far var jo hurtig med barberbladet.
Far forklarede at han ikke kunne klare det.

BetteSkrav stod lidt slukøret og jeg følte, den bare skulle have ekstra pleje.
Da vi kom til aftenfodring, havde grisen det ikke godt.
Far bad mig hente øksen, hvor vi slagtede høns.

Far brugte den flade side af øksen og BetteSkravl døde.
Jeg smed den på møddingen.

Næste morgen stod BetteSkravl udenfor stalddøren og ville have morgenmad.
Nu måtte brødkniven klare det ordentlig og BetteSkravl døde.

Vi havde et stort hønsehus – en stor arrig kok var mig en plage, så snart den så mig, røg den på mig. Klagede min nød til farmand.

Fars råd: Næste gang den kommer, snupper du den om halsen-svinger den rundt, og smider den så langt du kan.

Jeg havde aldrig problemer med kokken herefter.

DEN STORE ÆGGESAMLING
Jeg samlede æg (kun et fra hver rede) som blev pustet ud og omhyggeligt lagt i gamle skotøjsæsker godt gemt på mit værelse under sengen. En dag var samlingen væk.
Mor smed hele samlingen på møddingen. (Det lugtede lidt)
En fantastisk samling.

Vi besøgte familie, hvor naboen havde en tam Krage, der fulgte naboen. Sådan en ville jeg oplære. Fandt en kragerede med unger. En kom med hjem, som jeg stolt fremviste for far.

Det blev et kort bekendtskab, idet den forsvandt i truget til den gamle so, og væk var min drøm.

Tærskning af korn
var det værste jeg vidste – forhandling med Far – 40 kornneg
Støv, avner og hårdt arbejde.

Helt oppe under bliktagets spids i laden, var der lige plads til mig med et hul ned gennem de mange lag af neg til far, der stod bag tærskeværket og skubbede kornet ind.
Når et neg ramte pladen, skar han med et snit strikken over, der holdt neget sammen – fordelte kornet ind i tærskeværket.

En stor og ny kattelort kom til syne foran mig. Hævnens time var kommet.
Jeg plumpede neget med kattelorten ned til farmand, som huggede venstre hånd lige ned i den ildelugtende sag – et sekund efter, så han op til et frækt grin, som jeg ganske fortrød.
Det blev til 60 neg som straf, i stedet for de normale 40.

ÆBLETID

Far gemte Skovfogedæbler i laden inden de var moden og kom så ind med dem om aftenen, hvor vi hørte radio, mor syede, far på divanen.

Smut – en lille foxterrier elskede at slikkede fars sure fødder.

Jeg elskede at lege med katten. Et garnnøgle var våbnet.

Med DOMINO brikker fabrikerede jeg tærskeværk, kostald, båse til grise og meget mere.

Tørv i Borremose – Far & et par stykker kørte til Borremose i kassevognen. Skar tørv og lagde dem til tørre i lange rækker. Pludselig råbte far, som stod nede i graven. En tynd væg til nabohullet med vand brød sammen. Hullet hvor far stod, blev fyldt med vand på kort tid. Det var meget dramatisk

Jeg hjalp til i bare tæer og mødte den første Hugorm.

Amerikanerne leder efter olie:
En morgen var der en ny borende lyd. Amerikanerne havde opstillet et stort boretårn på vejen mellem os og naboen Åge Marks. De fandt ikke olie – men det var mægtig spændende.

Sommer løn:
Borremose fæstningen lå få hundrede meter fra mit barndomshjem.

Om sommeren/søndage var jeg ofte i Borremose fæstningen og fortalte turister om stedets historie med kampestensvejen, søen/kilden, voldgraven, husene og den ene kornmalesten, der var tilbage- Jeg fik jævnligt en eller to ører, som kunne veksles til 2 Pinocchio kuler ved købmanden i Store Binderup.

Afsnit 5 VINTER MED JUL